1. Bratřejov

Památník na místě popravených partyzánských občanů: Leopold Štach, Antonín Ondrášek, Tomáš Heto, Josef Vařák

GPS: 49°13'37.250"N, 17°55'44.522"E

2. Dolní Bečva – památník H. Tošenovského

Pekař Hynek Tošenovský zásoboval partyzány. Byl zatčen 5. 11. 1944, mučen a vyšetřován v Ostravě a z rozkazu K. H. Franka bez soudu 23. 11. 1944 veřejně popraven blízko svého domu u kostela. Na prsou měl tabulku „ podporoval jsem bandity" a z lípy, na které byl pověšen, byl sňat až třetí den po popravě.

GPS: 49° 27' 23.15" N, 18° 11' 31.09" E

3. Horní Bečva – Kladnatá

Tkáčova chalupa na Kladnatě se stala útočištěm skupiny Zachara Sirotina, přicházejícímu na pomoc partyzánům od Jablunkovského oddílu Jana Žižky. Z. Sirotin nevědělo o probíhající protipartyzánské akce Tetřev a dne 17. 11. 1944 po střetu s Němci byla chalupa vypálena a partyzáni Sirotin, Kudelja, Pankevič a Vala padli a uhořeli ve stavení. Majitelka Kamila Tkáčová nevydržela tvrdé mučení a ve vězení spáchala sebevraždu. Její manžel byl v té době v koncentračním táboře a o tragédii se dozvěděl až po osvobození.

GPS: 49° 25' 52.67" N, 18° 21' 20.08" E

4. Horní Bečva – Martiňák

Chata Klubu českých turistů na Martiňáku byla sídlem štábu partyzánského oddílu Jana Žižky a místem srazu partyzánských skupin po dramatickém přechodu ze Štiavnika na Moravu. Konaly se zde porady, partyzáni zde nacházeli pomoc. Z Martiňáku a blízkého domku stařenky Machurové byl přeparován do Čeladné zraněný Ján Ušiak. Čtyři členové Kutáňovi rodiny z Mariňáku zahynuli.

GPS: 49° 26' 55" N, 18° 19' 14" E

5. Horní Bečva, Kněhyně bunkr a památník R. Valentové

V nadmořské výšce 1146 m mezi Čertovým mlýnem a sedlem Kněhyně bylo v lesním bunkru sídlo štábu partyzánského oddílu Jana Žižky s velitelí Jánem Ušiskem a D. B. Murzinem. Blízko bunkru na rozcestí se konala 2. 11. 1944 schůzka partyzánů s falešnými členy KSČ z Ostravy – konfidenty gestapa. Akce byla přerušena přestřelkou, při níž byli zraněni Ján Ušiak a D. B. Murzin. Část partyzánů neuposlechla rozkaz k opuštění bunkru. Doufali v návrat Murzina a chtěli si odpočinout. Ráno byli přepadeni německou jednotkou, části oddílu se podařil uniknout, na místě padlo několik partyzánů, mezi nimi též Růžena Valentová z Olomouce. Zajat byl Stanislav Koza a byl popraven v lednu 1945 v Kaunicových kolejích v Brně.

GPS: 49° 29' 35.16" N, 18° 18' 38.52" E

6. Hošťálková – Pivovařiska

Samoty Pivovařiska sloužily jako úkryt a pomoc zejména zraněným a nemocným partyzánům. U Zástěrů, Gajdošů, Maniišů, Dorniců, Vítků a Valčíků z Dvacatina se vystřídalo mnoho potřebných. Dodnes zde najdeme drobné pomníčky padlým.

GPS: 49° 19' 30.16" N, 17° 53' 5.24" E

7. Hošťálková – obec

Tragický osud postihl odbojovou skupinu Ludvíka Bači. Po zradě Víta Železíka, kterého skupina ukrývala, bylo zatčeno v červnu 1942 11 odbojářů. Vedoucí skupiny Ludvík Bača s manželkou Vlastimilou byli zastřeleni 1. 7. v Brně, pět mužů a zrádce V. Železíko byli popraveni 14. 11. 1942 v Kaunicových kolejích, dvě ženy šly na smrt v roce 1945 v Osvětimi. Sedmnáctiletý Jan Češek a Jan Pšlek se vrátili 9. 5. 1945 z Buchenwaldu. Přes své mládí a ztrátu rodičů se dvanáctiletá Olda a šestnáctiletý Jaroslav stali pomocníky partyzánů. Z jara 1944 se Jaroslav Češek ujal válečných zajatců T. Makejeva, T. Barmanova, A. Tyrtyšného a M. Kasumova. Počátkem října 1944 přijal Češek do svého domu Ivana Petroviče Stěpanova. Partyzány přijímaly další rodiny, z nichž rodina Loudova a Hoianova zaplatili za svou pohostinnost životy svých blízkých. Dalším záchytným místem pro partyzány byl domek Anny a Emilie Češkových. Dne 27. 1. 1945 umístila osmnáctiletá Emilie do školy, kde sídlila německá posádka nálož. Destrukce 28. ledna zranila několik vojáků a budovu značně poškodila.

GPS: 49° 21' 16.83" N, 17° 52' 9.98" E

8. Hřeben Javorníků – Stodoliska

Stodoliska byla nejvýše položená hospodářská usedlost době protektorátu na moravském území. Hospodář Josef Bartošek poskytoval zázemí uprchlíkům a převáděl je do Štiavnika. Pomáhala mu patnáctiletá dcera Marie. Podle výpovědi účastníků pomohl J. Bartošek po tragických bojích ve Štiavnika při přechodu části partyzánského oddílu Jana Žižky přejít hranici přes Pluskovec a Bzové do prostoru Kněhyně. Josef Bartošek byl prvním občanem Velkých Karlovic, který se vypravil 3. května 1945 na Ztracenec a navázal kontakt s příslušníky 3. brigády čs. osvobozovací armády a doprovodil je do Tišňav.

GPS: 49° 19' 22.79" N, 18° 21' 7.66" E

9. Huslenky – Papájské sedlo, údolí Kychová

1. čs. armádní sbor Svobodovy armády postupoval po těžkých bojích v Považí k čs. hranicím, Jeho 1. a 3. brigáda zahájila 2. května 1945 ze směru od Štiavnika a Papradného boj o Javorníky. 4. brigáda pod velením ppłk. Markuse pokračovala k silně opevněnému Lyskému průsmyku. Z moravské strany přinesli partyzánské spojky informace o stavu německé obrany na hřebenech Javorníků a poštu německých oddílů v údolí Vsetínské Bečvy. Velitel Markus se rozhodl k nečekanému postupu přes Lazy pod Makytou a Čertov k neopevněnému Papájskému sedlu. Průzkumné čety překročily dne 2. května 1945 v 18 hodin v Papájském sedle čs. hranici. Podařilo se jim projít údolím Kychová až po železniční stanici Bařiny, kde zajali vlak, jedoucí ve 20.30 hod. z Velkých Karlovic do Vsetína a ještě večer obsadili strategické vršky nad údolím.

GPS: a) 49° 16' 38,69" N, 18° 11' 4,87" E
GPS: b) 49° 16' 39,24" N, 18° 9' 43,04" E

10. Huslenky – Bařiny

Dne 2. května pronikl průzkumný oddíl 4. brigády čs. armády údolím Kychová a zajal večerní vlak jedoucí ve 20: 30 z Velkých Karlovic do Vsetína. Akce způsobila zmatek mezi německými oddíly, které se domnívali, že jde o partyzánskou akci. Celou noc procházela Kychovou osvobozenecká vojska a ráno byla připravena k boji. Dne 3. 5. 1945 kolem 6. hodiny ranní Němci vyhodili most přes řeku Bečvu a tím si uzavřeli cestu ústupu. Vraceli se zpět k Velkým Karlovicím s těžkou technikou přes Solán do Rožnova p. R. a mnozí přes Dinotici. Boje trvali až do ranních hodin dne 4. 5. 1945. Ve Vsetíně mezitím vypuklo povstání a velitel čs. armády vyčlenil 2 průzkumné jednotky k záchraně Vsetína.

GPS: 49° 18' 35,35" N, 18° 7' 6,01" E

11. Huslenky – Lažův pomník

Jednu z prvních partyzánských skupin v Hovězí a Huslenkách založil rotný Josef Laža se svými bratry Janem a Pavlem a napojil se v srpnu 1944 na odbojovou skupinu J. Souseďka. V říjnu 1944 se skupina rozrostla pro partyzány, kteří se vrátili ze Štiavníku jako předvoj partyzánského oddílu Jana Žižky. Oddíl Josefa Laži byl velmi aktivní a koncem roku 1944 se začlenil do oddílu Petra Budky z 1. čs. partyzánské brigády Jana Žižky. Oddíl prováděl destrukce na železnici a přepadení německých kolon.

Za domem Lažových v Losovém ukrývali v tajném bunkru zbraně a zásoby. Dne 26. 4. 1945 obklíčili dům Němci a Vlasovci. Dům byl zapálen a v něm uhořeli Josef a Barbora Lažovi rotný Josef Laža a jeho snoubenka Aloisie Slabíková a teta a strýc Lažovi. Zároveň byl zatčeno 11 osob. Dne 3. května 1945 vzal prchající gestapák Danzmayer Jana Lažu a Bohuslava Buzka jako rukojmí a u Police za Valašským Meziříčím je 5. května 1945 zastřelil.

GPS: 49°18'26.424"N, 18°5'38.945"E

12. Chleviska

Chleviska byla důležitá spojovací kóta na partyzánské cestě z Hostýnských vrchů a Hošťálkové, Vsetína dále na Vartovnu. Působila zde skupina Viktora Ševcova – Grekovského, vyslaného do bojového prostoru v okolí Vsetína D. B. Murzinem. Viktor Ševcov – Grekovský byl usmrcen při přestřelce na pile v Ratiboři 28. října 1944.

GPS: 49°19'4.030"N, 17°54'19.092"E

13. Javorníky – zákopy

V druhé polovině dubna 1945 nahnali Němci na hřebeny Javorníků zajatce s úkolem vykopat zákopy v úseku Velký Javorník - Stolečný. Počasí bylo nevlídné, na horách ležel sníh. Zajatci, hladoví a promrzlí, chodili žebrat po usedlostech. Práce postupovaly pomalu a tak Němci naháněli k práci místní obyvatelstvo. Zákopy jsou viditelné dodnes.

GPS: 49° 19' 1,79" N, 18° 20' 41,65" E

14. Javorníky – Ztracenec

Ztracenec byl místem, kudy procházely průzkumné skupiny partyzánů do Velkých Karlovic ze Štiavnika. První úředně potvrzený termín byl 17. 9. Další přechod se uskutečnil 22. 9. 1944, kdy partyzáni pronikli do Tišňav Přepadli německou celnici a zranili 3 celníky a ztratili jednoho partyzána. Brzy ráno 25. září 1944 převedl Ján Ušiak čtyři sta příslušníků partyzánského oddílu Jana Žižky Buntovou dolinou ze Štiavnika na Ztracenec. Vztyčili čs. vlajku, zazněla čs. hymna a všichni partyzáni složili partyzánskou přísahu. 3. května 1945 byl Ztracenec místem bojů 3. brigády čs. armádního sboru Ludvíka Svobody. Padli zde 3 slovenští vojáci.

GPS: 49° 18' 54,41" N, 18° 20' 6,57" E

15. Karolinka – Jeseníková – pomník rodiny Orságů

O Vánocích hledal dočasný úkryt u své matky partyzán Pavel Bitala, nevlastní syn hospodáře. Po udání byla usedlost 5. 1. 1945 obklíčena. Matka bránila Němcům v prohledávání a když byla brutálně napadena syn dva Němce zastřelil. Podařilo se mu uprchnout do blízkého lesa a za ním utíkala matka s patnáctiletým bratrem Bohuslavem. Chlapec byl zastřelen a matka podlehla zraněním ve vsetínské nemocnici. Čtyřiaosmdesátiletého hospodáře Němci zastřelili v domě, usedlost zapálili a do ohně vhodili tělo patnáctiletého bratra. P. Bitala přežil.

GPS: 49°21'58.865"N, 18°13'36.871"E

16. Leskovec – Juričkův mlýn

Juričkův mlýn byl zvolen pro vybudování tajného bunkru s určením pro sídlo štábu Sousedíkovy odbojové organizace v případě vypuknutí moravského povstání. Po smrti Sousedíka začali bunkr používat partyzáni 1. čs. PBJŽ.

V úterý 3. 4. 1945 přepadli německé jednotky Juričkův mlýn. V bunkru byla pětičlenná rodina Juričkova a v bunkru pět partyzánů a ošetřovatel Oldřich Bláha alias Agapitus. Mlynářovu rodinu podrobili krátkému výslechu, stavení vyrabovali a zapálili. Donutili Jana Jurička, aby vyvedl partyzány. Po odmítnutí ho zastřelili. Syn Jan dobrovolně vběhl do plamenů a uhořel s partyzánem Oldřichem Kaniokem. Když vojáci objevili tajný vchod z bunkru, vyběhli dva partyzáni a byli okamžitě tastřeleni. Potom z bunkru vyšel zdravotník Oldřich Bláha a byl zajat. Zastřelena byla paní Františka Juričková, šestnáctiletá Fanuška. Těla i s živou čtrnáctiletou Marií byla hozena do ohně. Dvěma partyzánům se podařilo přežít tragédii v potrubí náhonu mlýnského kola. Tato tragédie byla počátkem genocidy obyvatel Valašska.

GPS: 49° 17' 0.79" N, 18° 0' 30.86" E

17. Liptál – Háj – památník B. I. Bašinského

Po přestřelce dne 22. 12. 1944 na Vlčí hůrce, se těžce zraněnému B. I. Bašinskému podařilo ukrýt ve sněhové závěji. Byl nalezen hajným Štěpánem Víškem ze Štěpkové s prostřelenou pánví. Za pomoci odbojářů z Liptálu byla Bašinskému poskytnuta první pomoc a v chatě Vladislava Daňa, kde ho ošetřovala Anežka Daňová. Přes snahu a lékařskou pomoc se jeho stav rapidně zhoršoval až svým zraněním podlehl. Je pohřben na vrchu Hranice.

Další osud výsadku LUČ byl dramatický. Velitel A. I. Kalinskij se střetl s německou hlídkou a jejího člena postřelil. Následná razie znamenala zranění a zatčení obou parašutistů. Nemocná zdravotnice Naděžda Jermakovová zůstala ve štábu Murzina, zbylá trojice parašutistů LUČ s radiostanicí, českým doprovodem, bratry Horákovými, postupovala k Brnu.

49°18'4.705"N, 17°54'4.024"E

18. Liptál – Háj, Památník Jaroslava Daňe

Odbojová skupina COMANDOS se napojila na 1. čs. partyzánskou brigádu Jana Žižky. Skupina vydávala letáky, budovali lesní úkryty, zajišťovali zásoby a střelivo. Pro COMANDOS pracovali celé rodiny. Jaroslav Daňa, zaměstnanec Zbrojovky, byl přistižen při vynášení střeliva a musel odejít do ilegality. Dne 10. ledna byl dopaden a při pokusu o útěk byl těžce zraněn. Byl zajat, ošetřen ve vsetínské nemocnici a v sádře převezen do Kaunicových kolejí v Brně a odsouzen k smrti. Termín popravy byl stanoven na den, kdy mu lékaři sundali sádru, aby mohl na popraviště dojít bez cizí pomoci. Jeho čas se naplnil 2. března 1945.

49°17'39.184"N, 17°54'26.004"E

19. Liptál – Srub

V blízkosti Švehlovy hájenky v lese Obora byl postaven partyzánský srub. Jeho blízkost trasy častého přechodu z Hošťálkové, Chlevisek, Vartovny a Prlova znamenala častý pohyb partyzánů a stal se tak významnou základnou.

49° 16' 14,26" N, 17° 55' 32,14" E

20. Liptál – Švehlova Hájenka

Hajný Václav Švehla, legionář a přímý účastník Kotorské vzpoury, spoluzakladatel skupiny Comandos poskytoval v hájence úkryt osobám stíhaným gestapem. Scházeli se zde členové Comandos a vyráběli zde ilegální letáky. Úkryt zde našli uprchlí sovětští zajatci Zachar Sirtin, German Piščuchin a Jefrem Pavlov. Již počátkem roku 1944. Zachar Sirotin pracoval s partyzány s Valašské polanky a Prlova. Padl 17. 11. 1944na Kladnatě při akci Tetřev.

GPS: 49°16'24.077"N, 17°55'6.810"E

21. Liptál – Vysoký Grůň – Vlčí hůrka

Bunkr na Vlčí Hůrce sloužil k ukrytí zásob a materiálu a sloužil zároveň jako úkryt štábu 1. čs. partyzánské brigády Jana Žižky. Když bylo 20. 12. 1944 pod Kopřivnou vysazeno 7 členů paravýsadku LUČ a shozeno několik vaků se zbraněmi, municí, trhavinou a hlavné radiostanice, ukryli členové Comandos materiál na Vlčí Hůrce a parašutisty ukryli v osadě Háj u Josefa Dědka. Dne 22. 12. 1944 proběhlo jednání skupiny LUČ a D. B. Murzinem na Vlčí Hůrce zejména odvysílání požadavku na zaslání další radiostanice s radistou Avšak partyzáni byli přepadeni německou protipartizánskou jednotkou. Partyzánům se sice podařilo uniknout, ale komisař LUČe B. I. Bašinskij byl těžce zraněn a byl ztracen materiál uložený v bunkru.

GPS: mezi 49° 19' 46.12"N, 17° 52' 4.18" E a 49° 20' 4.01" N, 17° 52' 45.66" E na žluté turistické trase

VYSVĚTLIVKY K MAPĚ

- značená turistická trasa
- informace
- klášter, -zřícenina, -zřícenina
- hrad, -zřícenina, -zřícenina
- zámek, -zřícenina, -zřícenina
- hradiště, archeologické naleziště
- muzeum, technická památka, větrný mlýn
- synagoga, zajímavost
- zdravotnictví, horská služba
- rozhledna, místo dalekého rozhledu
- horská/turistická chata, ubytovna
- přírodní, tematická, koupaliště, kryté bazén
- učebně historické, historické
- hájenka, mlýn, sauna, sklad
- vězeňská stavba, výslech/rozvodna, větrný rotor
- pomník, kaple, kostel
- pomník partyzánského odboje
- dálnice, vybudovaná silnice
- silnice I., II. a III. třídy
- zpevněná cesta, cesta, pěšina
- železnice, stanice, zastávka
- sedačková lanovka, lyžařský vlek
- stání tranzice
- tranzice OHKO, přírodního parku
- lávka/stromořadí, zajímavý strom
- hřbitov, les, háj
- zaslavňná plocha, průmyslové území
- vojenský prostor, bludiště
- vodopád, peřeje
- vstavenice po 20 m, výškový bod, sedlo
- jeskyně, -s průvodcem, propast
- skalní útvary

1 : 80 000

0 km 0,5 1 km 2 km 3 km

© Copyright SHOCART

PROGRAM CEZHRANIČNÍ SPOLUPRÁCE SLOVENSKÁ REPUBLIKA – ČESKÁ REPUBLIKA 2007 2013
EVROPSKÁ UNIE EVROPSKÝ FOND REGIONÁLNÍHO ROZVOJE SPOLEČNĚ BEZ HRANIC
FOND MIKROPROJEKTŮ

22. Makovský průsmyk – památník - U Tabulí

Památník byl vybudován na počest přechodu skupiny partyzánského oddílu Jana Žižky ze Štiavnika na Moravu. Důvodem přechodu byla podpora domácího odboje v době vypuknutí Slovenského národního povstání. Ve dnech 3. – 4. 5. 1945 tudy procházely Valašskem osvobozovací jednotky Rudé armády, které pokračovali v bojích o Rožnov p. Radhoštěm a Valašské Meziříčí. Do Velkých Karlovic jednotky prošly k rozcestí na Solán a přes Solán se znovu napojily na směr do Rožnova. Tyto jednotky měly jako tažná zvířata velbloudy.

GPS: 49°22'58.389"N, 18°24'38.889"E

23. Malá Bystřice – Santov

Přepadení štábu 1. čs. partyzánské brigády J. Žižky 2. 11. 1944 pod Četovým mlýnem, zranění obou velitelů Jána Ušiaka a D. B. Murzina a následná úmrtí Jána Ušiaka smrt přinutila dalšího z velitelů Ondreje Meleka k rychlému rozhodnutí. Měl v oddílu radisty a vysílačku a bylo nutné převést je do bezpečí. Rozhodl se přejít s oddílem do oblasti Vsetína, kde již operoval I. P. Stěpanov. Zvolil trasu přes Tanečnici a Santov. Radisty nechal odpočívat ve stodole Josefa Štístka na Santově a sám se vydal na průzkum. Partyzány ve stodole zjistila německá pátrací hlídka při následné přestřelce se stodola vzňala. Partyzán Vladimír Selkin unikl, další 3 byli zajati. Radisté Alexandra Timochonová a Vladimír Kolomacklij byli na útěku zastřeleni. Vysílačka i s knihou zpravodajských hlášení se dostala do německých rukou. Smrt Ušiaka, následná smrt radistů a ztráta vysílačky znamenala konec existence původního štábu Jana Žižky. Z původního paravýsadku zůstal pouze Ondrej Melek. Osud Murzina v té době nebyl znám, a tak se 12. listopadu 1944 na Santově faktický rozpadl původní partyzánský oddíl Jana Žižky.

GPS: 49°24'23.199"N, 18°4'21.654"E

24. Nový Hrozenkov – Provázkovy chlévy

Pod Beskydem ve Vsetínských vrších nacházelo mnoho utečenců a partyzánů úkryt v letních chlévech Františka Provázka. 6 mladých mužů z partyzánského oddílu Josefa Laži z Huslenek přišlo si chtělo si připomenout výročí vzniku ČSR provedením destrukce trafostanice Zbrojovky Vsetín. Dne 27. října 1944 přišli do chlévů, aby zahájili přípravu. Mezitím k chlévům dorazila další skupina 7 partyzánů majora Kuzňecova z Frenštátu p. R. Dva Lažovi muži odešli pro jídlo. Náhodně procházející hlídka německého oddílu RUSHAM z Rožnova p. R. a postřehla pohyb mužů a zahájili palbu a chlév plný sena se okamžitě ocitl v plamenech. Unikl pouze František Hradil, 2 muži byli zajati. Osm mladých chlapců uhořelo zaživa. Přes zákaz byli pohřbeni na hřbitově v Novém Hrozenkově za velké účasti občanů.

GPS: 49° 22' 47,16" N, 18° 10' 49,97" E

25. Nový Hrozenkov – rozcestí Vranča

František Mašlář, Václav Koňařík a Oldřich Neumann byli při pokusu o přechod slovenské hranice 14. 9. 1944 zatčeni. Případy tajných přechodů hranice byli stále četnější, a proto říšský protektor K. H. Frank vydal nařízení k okamžité popravě všech dopadených. František Mašlář při zatýkání zastřelil dva celníky a pokusil se o útěk, ale byl v lese Kladňačka zastřelen. Václav Koňařík a Oldřich Neumann byli na soutoku Bečvy a Vraneckého potoka popraveni 16. září 1944, první den nařízení, a jejich těla mohla být sejmuta až po 48 hodinách.

GPS: 49°20'8.156"N, 18°11'48.129"E

26. Nový Hrozenkov údolí Vranča (Permoník)

Ustupující německý oddíl převezl s sebou ze Slovenska dva zajatce: majora Zen Volského z Ukrajiny a Slováka Andreje Nováka. Dne 30. 4. 1945 je v lese Vápenka přinutili vykopat si hrob a potom je živé se svázanýma rukama vhodili do hrobu obličejem vzhůru. Do úst jim vložili duté kulaté tyčky a zasypali je hlínou tak, aby duté trubičky sahaly na povrch. Minimum vzduchu, který se dostával k pohřbeným, jim působil zdlouhavé krutě umírání. Těla umučených byla ihned po osvobození exhumována.

GPS: 49° 19' 31,13" N, 18° 12' 47,14" E

27. Památník Ploština

Neúspěchy v boji s partyzánskými oddíly mělo vyřešit speciální protipartyzánské komando Josef, které přesídlilo do Vizovic ze Slovenska. Veleli mu sudetští němci Tutter a Poslovsky. Ploština a nedalekí Rybiska byli centrum partyzánského odboje 1. čs. partyzánské brigády Jana Žižky a jeho velitele Petra Budky. Mezi partyzány se dostali konfidenti zlínského gestapa Oldřich Bafa a František Machů. Ráno ve čtvrtek 19. dubna 1945 obklíčilo paseky komando Josef s oddílem Vlasovců. Cestou byl zastřelen Jan Vařák, jedoucí pro léky, rodina brusiče Rangla a Rudolf Plégr. Jednotkapřed sebou po cestě hnala lidi pracující na poli a v lese. Na Ploštině vyhnali obyvatele z domovů. Stavení vyrabovali a zapálili, mučili a vyslýchali obyvatele a naháněli je do hořících stavení a střílели. Zemřelo 26 osob. Zázrakem přeživší Jan Machů podal přesvědčivé důkazy o zvěrstvu spáchaném na pasekářích.

GPS: 49° 11' 49.29" N, 17° 57' 25.13" E

28. Prlov

V Prlově a okolí měl oddíl 1. čs. PBJŽ mnoho pomocníků, množily se destrukce na železnici a přepady německých a maďarských vojáků. Slováci, příslušníci speciálního protipartizánského komando JOSEF z Vizovic, se pokusili získat přístup k partyzánům pomocí mladé Marie Růskové a Oldřicha Kováře z Bratřejova. Osudovou náhodou byl zatčen mladý partyzán Alois Oškera, který pod slibem záchrany své rodiny poskytl informace. V pondělí 23. dubna 1945, čtyři dny po vypálení Ploštiny, přepadlo komando Josef jednotky SS Prlov. Osm usedlostí bylo zapáleno a 23 obyvatel po krutém mučení bylo střáleno nebo vháněno ho hořících domů. Němci zrádce Aloise Oškeru se všemi členy jeho rodiny zastřelili v Zámeckém parku ve Vizovicích.

GPS: 49° 14'52.680"N, 17°57'40.682"E

29. Prostřední Bečva – Bacov

Václava Mašek z Prahy a Ludvík Wasserbauer byli příslušníky spartyzánského oddílu Jana Žižky. Připojili se ke skupině Zachara Sirotina, která šla na pomoc štábu partyzánského oddílu po tragédii u Čertova mlýna. Podařilo se jim uniknout z přepadení na Kladnaté, ale při protipartyzánské akci TETŘEV byli v Bacově zastřeleni.

GPS: 49° 27' 0" N, 18° 15' 7.2" E

30. Prostřední Bečva – Šimurdova deska

Obchodník Oldřich Šimurda zásoboval partyzány a spolupracoval s F. Hašou a Č. Divínem. Při akci TETŘEV byl zatčen a 23. 11. 1944 byl oběšen na na telegrafním sloupu před vlastním domem. V místě popravy je umístěna pamětní deska.

GPS: 49° 26' 54.77" N, 18° 16' 11.59" E

31. Ratiboř – pomník Ctibora Čermáka

Devatenáctiletý partyzán Ctibor Čermák ze Znojma, člen 1. Čs. PBJŽ, se pokusil 21. 2. 1945 zachránit vysílačku zachycenou při shozu na lípě v Kateřinicích. Někdo s místních upozornil německou hlídku. Ctibor jel na kole a před Ratiboří byl zastaven. Jednoho Němce zastřelil a pokusil se o útěk. V obklíčení byl Ctibor postřelen. Bezvýchodnou situaci řešil smrtí vlastní zbraní.

GPS: 49° 22' 18,64" N, 17° 54' 50,65" E

32. Ratiboř – pomník Ševcova, Grekovského a Pimenova

Na pile v Ratiboři, provozované odbojářem Floriánem Minaříkem, se 28. 10. 1944 sešli zástupci všech odbojových skupin, aby se dohodli na sjednocení odbojového hnutí. Po ukončení jednání se mezi odcházejícími rozpoutala přestřelka díky vzniklé nedůvěře mezi partyzány. Jejími obětmi se stali členové partyzánského oddílu Jana Žižky Viktor Ševcov – Grekovský a Pavel Pimenov. Přestřelka zvětšila nedůvěru mezi odbojáři a znamenala zpomalení spolupráce. Mnozí z účastníků odešli do ilegality. Tragédie zásadně poznamenala činnost Sousedíkovy odbojové organizace.

GPS: 49°22'9.601"N, 17°55'31.570"E

33. Štiavnik – Němčákova hájenka

Z rozkazu Ukrajinského štábu partyzánského hnutí byl na pomoc Slovenskému národnímu povstání a moravskému povstání vysazen 22 členný paravýsadek pod velením Jána Ušiaka a náčelníkem Dajana Bajanovíče Murzina. Základnou se stala obec Štiavník a za sídlo štábu si zvolili Němčákovu hájenku. Během krátké doby stoupl počet příslušníků oddílu na 400. Ve Štiavníku vznikla partyzánská oblast a zde bylo obnoveno Československo. Pokus o přechod oddílu na Moravu 25. 9. 1944 byl zmařen útokem německých oddílů v Podťatém – Světlá. 10 října 1944 zaútočili na pozice partyzánů ve Štiavníku oddíly Vlasovců a Němců. Němčákova hájenka byla vypálena. Partyzáni ze Slovenska hledali záchranu u slovenských odbojářů. Velitelé Ušiakovi se podařilo se zbytkem oddílu přejít hranici do bojového prostoru na Kněhyni v moravskoslezských Beskydech.

GPS: 49°18'13.612"N, 18°23'54.103"E

34. Štiavnik – Památník padlých partyzánů

V těžkých bojích ve Štiavníku 10. 10. 1944 zahynuli Ivo Horák a Jaroslav Ülehla. Přesná počet padlých, zajatých a umučených se nepodařilo zjistit.

GPS: 49°18'10.811"N, 18°24'49.587"E

35. Tanečnica

Po obsazení Čech a Moravy v březnu 1939 se Vsetínské vrchy staly pro mnohé občany, zejména bývalé vojáky, cestou do zahraničních armád. Utečencům, později partyzánům z oddílu Jana Žižky, pomáhali obětaví převaděči. Pomník je postaven na paměť všech odvážných, kteří se bez ohledu na nebezpečí snažili bojovat proti okupantům.

GPS: 49° 23' 17,81" N, 18° 11' 25,52" E

36. Vartovna

Vartovna byla důležitá orientační kóta pro přechody partyzánů v působnosti Petra Budky mezi Seninkou, Prlovem, Valašskou Polankou, Jasennou a Vizovicemi.

GPS: 49°16'11.971"N, 17°56'19.616"E

37. Vařákovy paseky

2. května 1945 bojovala vojska čs. zahraniční armády v Lyském průsmyku. Na Vařákových pasekách požadovali ubytování 4 němečtí spojaři, ale byly partyzány vyzvání, aby se vzdali a Němci odpověděli střelbou, při níž padl partyzán z Francovy Lhoty. Tři Němci byli zneškodněni, ale poslednímu se podařilo uniknout. Obyvatelé se raději ukryli lese. Byl už večer, všude byl klid. Pasekáři se vrátili domů pozdě a zjistili, že je osada obklíčená. Němci je vyháněli z domů neoblečené, všude byl křik dětí a vyháněného dobytka. Němci rabovali a zapalovali. Vydělené obyvatele hnali až do Valašské Polanky a tam je zavřeli do stodoly a jednoho po druhé vyslýchali včetně dětí a poté se rozhodli pustit matky s dětmi. Karel Vařák, Jan Polčák a František Žák byli nalezeni znetvoření a mrtví 5. 5. 1945 v Hošťálkové.

GPS: 49°12'37.224"N, 17°59'15.374"E

38. Velké Karlovice památník Dobromila Kováře

Obchodník Dobromil Kovář od roku 1939 poskytoval zázemí utečencům, podával informace partyzánům a zásobovaly je potravinami. Při akci Tetřev na základě udání konfidentem Janem Dvořákem, byl pro výstrahu dne 23. listopadu 1944 veřejně oběšen na jasanu před svým obchodem z rozhodnutí K. H. Franka. Přítel Dobromila Kováře, partyzán a člen 1. čs. partyzánské brigády Jana Žižky, František Molo nechal 9. 5. 1945 jasan pokácet. Byl ponechám 1,5 m vysoký kmen jako památník Dobromila Kováře, ten byl odstraněn při rozšiřování silnice. Pamětní deska je umístěna na domě kde Dobromil Kovář žil.

GPS: 49°21'38.106"N, 18°16'59.692"E

39. Velké Karlovice – František Tomek

František Tomek, rodák z Leskového, člen partyzánského oddílu Jána Ušiaka, který se připravoval ve velkém počtu k přechodu hranice. Tomek položil do komína v měšťanské škole, sídla gestapa ve Velkých Karlovicích, dne 27. října 1944. Následný výbuch poškodil budovu, vyvolal paniku a odvedl pozornost německé posádky. Tak následující noc mohla přejít hranice sedlem pod Lemešnou sedmdesáti členná skupina vedená D. B. Murzinem. František Tomek zahynul 8. 2. 1945 při přestřelce na pasece Bílová u Rajnochovic.

GPS: 49°21'57.051"N, 18°18'38.385"E

40. Velké Karlovice Podťaté – Světlá

Čtyři sta členů Partyzánského oddílu Jana Žižky pod velením Jána Ušiaka přešlo dne 25. 9. 1944 ze Štiavníka přes Ztracenec do Podťatého na Světlou. Ráno obsadili hájenky Němce France Pietsche a zabavili dobytek, zbraně, munici a oblečení. Hajným přivolanou německou hlídku odrazili střelbou. Nasazené německé posily rozpoutaly boj trvající do pozdních odpoledních hodin. Partyzánů bylo pouze polovina ozbrojených a proti nim stálo 700 ozbrojených vojáků. Silný oddíl Němců vyslaný z Makova donutil partyzány k ústupu zpět na Slovensko. V boji partyzáni ztratili kulometčíka Alexandra Zábojníka. Z německé strany bylo zraněno 20 příslušníků SS, z toho 3 těžce, z nichž Paul Weis, velitel pohraničních celníků, zemřel ve vsetínské nemocnici. Boj na Světlé byl největší otevřenou partyzánskou válkou za trvání protektorátu a přivedl do Velkých Karlovic K. H. Franka.

GPS: 49°20'44.977"N, 18°22'8.529"E

41. Velké Karlovice Sedlo pod Lemešnou

Dne 28. Září 1944 za pomoci ověřených převaděčů Františka Haši a Jaroslava Bíla z Prostřední Bečvy přešla sedmdesáti členná skupina vedená D. B. Murzinem přes Lemešnou, Trojačku do prostoru Kněhyně. K odlákání pozornosti německé posádky destrukce v sídle německé posádky ve Velkých Karlovicích. Murzinova skupina ihned po přechodu na Moravu vyslala průzkumné skupiny vedené I. P. Stěpanovem a Viktorem Ševcovam – Grekovským do okolí Vsetína.

GPS: 49°21'1.016"N, 18°24'14.767"E

42. Zákopčí – Cyril Mach

Řídící učitel Cyril Mach, sportovec a zakladatel lyžování na Rožnovsku, jako člen obrany národa převáděl do zahraničí příslušníky čs. armády, z nichž mnozí dosáhli vysokého postavení v zahraničních armádách. Dostal se do podezření gestapa a tak